

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת כי תצא
שנת תשפ"ה

גליון
קכ"ג

שיעורים אין חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

חיזוק פאר מלמדים

וואך געענדיגט מדרש רבה, מדרש תנחומא און זוהר הקדוש, ער רעכנט אויס א גאנצע ליסטע וואס ער האט אלץ געלערנט יעדן טאג, און ער שרייבט: "איך בין יעדע נאכט אויפגעשטאנען ביי חצות און געזאגט תיקון חצות מיט התבודדות, און היינט קוים קוים וואס איך קען לערנען אפאר פרקים משניות... איך האב אלעס געלייגט אין די זייט און איך זיץ מיט די קינדער, איך לערן מיט זיי און איך דארף זיי איבערזאגן יעדע זאך נאכאמאל און נאכאמאל, איך דארף אסאך חיזוק".

איך האב אים צוריקגעשיקט א מוסר בריוו, איך האב אים געשריבן: "וויפיל דו וועסט נאר לערנען, וויפיל דו וועסט נאר אויפשטיין חצות, און ווי גרויס דו וועסט זיין, קומט דאס נאכאלץ נישט צו צו זיין א מלמד! דו ווייסט וואס הייסט לערנען מיט קינדער תורה? דו ווייסט וואס הייסט זיצן מיט קינדער און זיי נאכאמאל זאגן 'עס איז דא א באשעפער', און רעדן צו זיי פון דאס שיינקייט פון תורה און מצות?" [ביים אפטיילונג פון די בריוון ברענגען מיר אראפ דעם בריוו].

ווען קען מען רעדן צו א מענטש פון די הייליגע ציצית?

ווען איז די צייט וואס מען קען זאגן פאר א מענטש אז מען דארף גיין מיט ציצית? איך רעד נישט פון די 'פראצענט' פון כלל ישראל וואס גייען מיט די וואלענע ציצית אויף די העמד, די שיינע אידן וואס האבן ליב די וואלענע ציצית פון אינדרויסן, איך רעד פון 'כלל ישראל' וואס טראגן די ציצית אונטער די העמד, ליידער זענען דא מענטשן וואס זאגן: 'ווער דארף ציצית? עס וועט גארנישט געשען אז איך גיי אן ציצית...' און קיינער ווייסט דאס נישט, קיינער קוקט נישט אונטער יעדנ'ס העמד אדער סוועטער אויב ער האט ציצית.

דער ריכטיגער צייט צו רעדן צו א מענטש

נישט צו שרייען אויף אים? דו ווייסט בכלל וואס א מלמד איז? דו ביסט זיך איין מאל געקומען באדאנקען?

איך ארבעט פארן אייבערשטן?

די מלמדים זאלן אבער וויסן ביי זיך, איך ארבעט פארן אייבערשטן, דער אייבערשטער ווייסט פינקטליך וואס איך טו, און דער אייבערשטער איז דא מיט מיר אין פתח. אז מען טראכט פונעם אייבערשטן ווערט די ארבעט גרינגער; די רגע וואס א מענטש בינדט זיך צו צום אייבערשטן - ווערט אים אלעס גרינגער.

ווען א מענטש שטייט אויף אינדערפרי, האט ער דען כח צו גיין דאווענען? ער האט נישט קיין כח צו גיין דאווענען, אבער ער ווייסט 'דער אייבערשטער איז דא, דער אייבערשטער זעט, און דער אייבערשטער וויל איך זאל דאווענען, באקומט ער כח צו גיין דאווענען; די זעלבע זאך איז ווען עס קומט זיך איינצוהאלטן צו טון אן עבירה, א מענטש האט נישט קיין כח זיך צו שטארקן אויף א נסיון, אבער ער ווייסט 'דער אייבערשטער איז דא און דער אייבערשטער זעט', דאס געבט אים כח זיך צו קענען שטארקן אויפן נסיון.

דעריבער זאלט עטץ וויסן: 'דער אייבערשטער איז אין פתח, דער אייבערשטער זעט יעדע זאך וואס איך טו, און דער אייבערשטער וועט מיר באצאלן שכר'.

גארנישט קומט נישט צו צו זיין א מלמד

נעכטן שיקט מיר א מלמד א בריוו, וואו ער גיט אויס זיין הארץ אין צוויי בלעטער, גראדע נישט וועגן די שוועריקייט אין חדר, נאר אז ער האט אוועקגעגעבן זיין גאנצע רוחניות פאר די חדר, ער שרייבט: "איידער איך בין געווארן א מלמד, האב איך יעדן טאג געלערנט ח"י פרקים משניות, איך האב יעדע

מיטן אייבערשטן'ס הילף ברענגען מיר אייך דעם ערשטן חלק פון א שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פרשת עקב שנת תשפ"ג לפרט קטן, אין קרית ברסלב ליבערטי יע"א

קיינער האט נישט קיין השגה ווי שווער א מלמד ארבעט

איך מוז געבן אביסל חיזוק פאר די מלמדים, ווייל קיינער האט נישט קיין השגה ווי שווער א מלמד ארבעט. אפילו איך ארבעט אויך שווער מיט די בחורים, דאך האב איך אויך נישט קיין השגה ווי שווער דער מלמד פון מיין זון ארבעט.

אפגערעדט פון דעם אז עס איז נישטא קיין שפח"ס, קיינער באדאנקט זיך נישט אויף זייער שווערע ארבעט, ווייל מען האט דאך נישט קיין השגה וואס זיי טוען. לאמיר דיר פרעגן, ווען איינער העלפט דיר שלעפן א באקס, זאגסטו אים שפח"ס? "נא!" דער מלמד האלט דאך זיין קינד א גאנצן טאג, דאס איז אסאך שווערער, אים קומט זיך נישט קיין שפח"ס? "אבער מיין זון איז דאך א וואויל קינד, א זיס קינד, ער איז געראטן אינעם זידן..." - דאס מיינט אז דו האסט נישט קיין השגה וואס גייט פאר אין די פיר ווענט פון א תלמוד תורה!

נאכדעם קומט צו, ווען דער קינד קומט אהיים פון חדר און ער וויינט, ער רעדט זיך אפ אויף זיין מלמד, דעמאלט פרעגט דער טאטע דעם מלמד: "וואס איז געווען אין חדר? איך בין נישט פון די טאטעס וואס זוכן צו באשולדיגן דעם מלמד, איך וויל נאר וויסן וואס איז געווען..." דאס טוט זייער וויי פארן מלמד, וואס הייסט וואס איז געווען 'היינט' אין חדר? - וואס איז געווען נעכטן? און וואס איז געווען אייער נעכטן? דו ווייסט אז איך זיץ מיט זיין קינד טאג נאך טאג, און ער נעמט מיר ארויס די קישקעס, און איך דארף זיך איינהאלטן

מיט וועם ווילסטו זיך טוישן?

ברוך השם, אשכנחנו מה טוב חלקנו אז דער רבי געבט אונז אַזעלכע שיינע עצות ווי אזוי צו לערנען מיט קינדער. איך בעט דעם אייבערשטן: **"יהי חלקי עמכם"**, מיין חלק זאל זיין מיט ענק מלמדים.

מיט וועם ווילט עטץ זיך אויפֿטוישן? עטץ ווילסט אַרבעטן אין א' שייך געשעפט? אין א' פֿלייש געשעפט? דארט איז נישט גרינגער!

א מאמע קומט אריין אין שייך געשעפט זי וויל זען יעדע סארט שייך אויף איר טאכטער'ס פֿיס, נאכדעם גייט זי ארויס אן קויפֿן, זי זאגט אז זי וועט עס איבערטרעטן... קומט אויס אז 'צוויי שעה' איז אוועקגעגאנגען פאר גארנישט. ווען דער אַרבעטער ווייסט כאטש פון רבי'ס עצות, האט ער כאטש געמאכט 'התבודדות' די צוויי שעה מיט די מויל, אָבער אויב ער ווייסט נישט פון רבי'ן, האט ער סתם אויסגעגעבן 'צוויי שעה' אומזיסט...

די זעלבע זאך איז מיט איינער וואס אַרבעט מיט פֿלייש, עס איז א גוטע שווערע אַרבעט צו שטיין און שניידן א גאנצן טאג פֿלייש. ווען עס איז נאר דאס שניידן - קען ער כאטש אריינכאפֿן צו רעדן צום אייבערשטן בִּשְׁעֵת'ן שניידן, אָבער אויב ער דאַרף אויך רעדן צו מענטשן - קען ער אפילו דאס אויך נישט!

אָבער אַ מלמד האט די שענסטע אַרבעט; ער זיצט מיט קינדער און רעדט מיט זיי פונעם אייבערשטן!

דער ראש ישיבה שליט"א האט געבעטן דעם מנהל: דו זאלסט זיך מורא'דיג שטארקן, און זיי מחזק די מלמדים. טראכט נישט קיין איין רגע פון אויפֿגעבן, זאלסט ממשיך זיין מיט זיין גאנצע כח! און אויב דו דאַרפֿסט הילף מיט די קינדער, זאלסטו לייגן א מוֹדָעָה אינעם 'גליון היכל הקודש', אז מען זוכט געלונגענע אינגעלייט וואס ווילן קומען אין חדר, אָדער ביי לאַנטש, אָדער אויפֿן באס, אַרויסצוהעלפֿן מיט די קינדער.

המשפחה פונעם שיעור אי"ה קומענדיגע וואך

חינוך אפטיילונג

אויף קול ברסלב

צו הערן אלע שיעורים אויף חינוך

פון דער ראש ישיבה שליט"א

אויף קול ברסלב

דרוקט: 2-4-1

- שמעו ותחי נפשכם -

אויף דעם זאגט די גמרא: זאלסט וויסן 'קלוטה' - דיינע ווערטער וואס קוקט אויס ווי עס גייט צו די לופט, 'כמי שהונחה דמיה' - איז אזוי ווי מען האט עס אַראָפֿגעלייגט; סוף כל סוף גייען דיינע ווערטער אריין אין זייערע הערצער, און עס איז ווערד דו זאלסט עס איבערזאגן נאכאמאל און נאכאמאל אויף אלע מיני וועגן. [מען קען צולייגן 'בדרך צחות'; ווער זאגט די הלכה פון 'קלוטה כמי שהונחה דמיה'? רבי! דאס קען אויך מיינען דער 'רבי' פון חדר, וואס ער דאַרף דאס וויסן און געדענקען].

וואס איז די וויכטיגסטע זאך וואס מען דאַרף אויסלערנען פאר קינדער?

איך וויל בעטן די מלמדים, לערנט אויס די קינדער צו האבן דרף אַרץ און נישט צו זיין קיין עזות פֿנים'ער. דאס איז די וויכטיגסטע זאך וואס מען דאַרף אויסלערנען פאר קינדער!

דער הייליגער רבי האט געזאגט: **"איך קען יעדן העלפֿן אויסער אן עזות פֿנים!"** דאס איז א פֿלא, ווייל דער רבי קען דאך יעדן העלפֿן, דער רבי האט דאך חזוק פאר יעדן, דער רבי ווייזט פאר יעדן אז ער קען נאך תשובה טון; ווען עס איז געווען א מעשה מיט א איד וואס האט ליידער פארקויפט נבלות וטרפות, האט מיין באבע (הרבנית מקארלסבורג) עליה השלום מיר געפֿרעגט: **"וואליש, וואס זאגט 'ברסלב' פאר אזא מענטש? ער קען תשובה טון?"** האב איך איר געזאגט: **"אי, אויב ער וויל תשובה טון קען ער תשובה טון."**

צי עס שמעקט דיר, צי עס שמעקט דיר נישט, נעמט דער אייבערשטער יעדן אן אויב ער וויל תשובה טון. אפילו דער רמב"ם זאגט (הלכות תשובה פרק ד', הלכה א) אז עס זענען דא פיר און צוואנציג זאכן וואס זענען **'מעכבין את התשובה'**, און די ערשטע זאך איז **'המחטיא את הרבים'**, א מענטש וואס זינדירט און ער מאכט זינדיגן אנדערע. מיינט עס אָבער נישט אז ער קען נישט תשובה טון, נאר עס איז זייער שווער ער זאל וועלן תשובה טון, אָבער אויב ער שטופֿט זיך אריין און ער טוט תשובה, נעמט מען אים צוריק; יעדער מענטש קען זיך אריינשטופֿן אין גן עדן, עס איז נישטא אזא זאך אז א מענטש קען נישט תשובה טון! - מיט דעם אלעם, איז אן עזות פֿנים ערָגער, אים קען נישט דער רבי העלפֿן!

זעט מען שוין וואס איז די חשובֿסטע זאך וואס מען דאַרף אויסלערנען פאר קינדער; זיי זאלן האבן דרף אַרץ און נישט זיין קיין עזות פֿנים'ער חס ושלום.

א קינד קען אויסוואקסן א איד, נאר אויב ער האט דרף אַרץ!

פון די הייליגע ציצית איז אלס קינד. די מלמדים פון פתה א' ביז פתה ט' דאַרפֿן רעדן פון די הייליגע ציצית, ווי דער אייבערשטער האט א נחת רוח פון יעדע מצוה וואס מיר טוען, און דערציילן מעשיות פון דאס שיינקייט פון ציצית.

א איד וואס גייט מיט ציצית, קומט זיך די קרעדיט פאר זיינע מלמדים וואס האבן דאס אין אים אריינגעלייגט!

טייערע מלמדים, מען מוז רעדן צו קינדער פון איד'שקייט, פונעם אייבערשטן, פון מכבד זיין טאטע מאמע. אינדרויסן איז טאקע די בילד אזוי שיי, מען קען מיינען ווי אלעס פֿארט פיין, אָבער עס קומט א דור וואס איז א גרויסע רחמנות!

אלע ווערטער גייען אריין אין די קינדער

מיר האבן היינט געהאט אינעם בלאט גמרא (גסיין עט.) די הלכה אז ווען איינער ווארפט אריין א גט אין די חצר פון זיין ווייב, אפילו עס איז פארברענט געווארן איידער עס איז אנגעקומען אויף דער ערד, **"הרי זו מגורשת"**, ווערט זי גע'גט. זאגט די גמרא, רבי אבא זאגט: די הלכה שטימט **"כרבי דאמר קלוטה כמי שהונחה דמיה"**, ווי די שיטה פון רבי וואס האלט אז א זאך וואס ווערט אריינגעכאפט אין די לופט, איז אזוי ווי מען האט עס דארט אַראָפֿגעלייגט, און עולא זאגט: אפילו די רבנן וואס קריגן אויף רבי, זענען דא מודה, עיין שם. [קלוטה כמי שהונחה דמיה' - איז א הלכה אין 'הלכות שבת'; רבי האלט א אויב איינער ווארפט אריבער א באל פון א רשות הרבים' צו אן אנדערע רשות הרבים' און אינדערמיט פֿליט עס דורך א רשות היחיד', איז ער חייב צוויי חטאות, ווייל א זאך וואס ווערט אריינגעכאפט אין די לופט, איז אזוי ווי מען האט עס דארט אַראָפֿגעלייגט, קומט אויס אז עס איז געווען אן 'עקירה' פון רשות הרבים און א 'הנחה' אין רשות היחיד, און נאך אן 'עקירה' פון רשות היחיד און א 'הנחה' אין רשות הרבים].

איך האב געטראכט אז דאס איז חזוק פאר מלמדים. מלמדים רעדן צו קינדער און די קינדער הערן זיך נישט צו, זיי קוקן אויפֿן מלמד כאילו זיי ווייסן בכלל נישט וואס ער וויל פון זיי, דער מלמד טראכט: 'זאל איך היינט נאכאמאל איבערזאגן פאר די קינדער: **"ווען א רבי רעדט - רעדט מען נישט"**, **"ווען א רבי טאטע רעדט - רעדט מען נישט"**, און: **"ווען קומט אריין - שטעלט מען זיך אויף"**, און: **"ווען א טאטע קומט אהיים - שטעלט מען זיך אויף"**? איך האב עס דאך שוין געכטן געזאגט, די קינדער הערן מיר סיי ווי נישט אויס!

איך בין פארנומען א גאנצע טאג אין חדר, ווי קומט מען אן צו תורה ותפלה?

שאַלח:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א מלמד אין היכל הקודש, און איך האב זיך געוואלט אביסל אויסרעדן מיין הארץ וואס שטערט מיר, נישט קיין געפערליכע זאכן, אבער עס שטערט מיר.

איידער איך בין געווארן א מלמד איז מיר טאקע געווען א גיהנום, איך האב געארבעט מיט גוים און איך האב זיך געדארפט דרייען אין די גאסן וואו איך האב געדארפט פירן אסאך מלחמות אויף שמירת עינים, איך האב כמעט נישט געקענט דאווענען קיינמאל מיט מנין, אבער למעשה האב איך געלערנט אסאך תורה, איך האב יעדן טאג געלערנט ח"י פרקים משניות, גמרא, זוהר און תיקונים, יום תהילים, שלחן ערוך מיט טור ובית יוסף, איך האב כמעט יעדע וואך געענדיגט מדרש רבה און מדרש תנחומא, ליקוטי מוהר"ן און ליקוטי תפלות אויף יעדע תורה, ספרים פון רבי'ן און פון מוהר"א ש, און פארשטייט זיך צו מעביר סדרה זיין מיט רש"י, אויסער די פילע שמועסן מיטן אייבערשטן א גאנצן טאג, אפאר ווערטער דא און אפאר ווערטער דארט, און איך בין נאך אנגעקומען אויך ארויסצוגיין אין פעלד ארויסצוגעבן מיינע בענקענישן צום אייבערשטן, זיך אויסשמועסן די גאנצע הארץ מיטן אייבערשטן, איך האב יעדע נאכט געזאגט תיקון חצות מיט התבודדות און בכיות, מיין סידור איז פארפלעקט מיט די טרערן וואס זענען אין דעם איינגעזאפט.

אבער יעצט דארף איך דאך האבן ישוב הדעת אין חדר, זאג איך תיקון חצות אין בלויז פינף מינוט, פארן דאווענען קום איך קוים אן צו לערנען "בית נצח", א דף בבלי און ירושלמי מיט א פרק תוספתא, איין דף זוהר און איין דף תיקונים, און צום מערסטנס זעקס פרקים משניות, איך קען קוים רעדן אפאר ווערטער צום אייבערשטן אויפן וועג צום שול און צו חדר, און נאכדעם בין איך שוין א גאנצן טאג אין חדר מיט די קינדער, איך קום אהיים קען איך אביסל שמועסן מיט מיין ווייב און נאכדעם האב איך נאך אביסל צייט צו לערנען, אבער געווענליך וועל איך ענדערש הערן א שיעור פון ראש ישיבה שליט"א ווייל איך מוז דאך קענען אנגיין, און ווען איך עפן שוין יא א ספר רופט מיר שוין דער און יענער אויפן טעלעפאן, איך קען דאך גארנישט ערלעדיגן אין חדר, און דא איז דא א חתונה, און דא דארף איך רופן מיינע עלטערן, טאקע א גרויסע מצוה, אבער איך קום נישט אן צו לערנען עפעס, נאכדעם דארף איך

שוין לויפן צום טעגליכן גמרא שיעור, און איך דארף אוועקגעבן צייט אויסצוהערן דעם און יענעם, און כאטש וואס מיר רעדן טאקע פון דיבורי תכלית, דברי חיזוק פון הייליגן רבין, אבער פאקטיש דערזע איך זיך סוף טאג מיט בלויז עטליכע פרקים משניות, מעביר סדרה געווען מיט רש"י מיט די קינדער, בית נצח, א טראפעלע זוהר און תיקונים, עטליכע סעיפים שלחן ערוך מחבר רמ"א, אפאר קאפיטלעך תהילים נישטאמאל קיין גאנצע יום, אביסעלע נ"ה בקיצור קוים קוים עפעס תורה.

לעצטנס בין איך זוכה צו לערנען ליקוטי מוהר"ן נאר שבת אינדערפרי פארן דאווענען, דעמאלט איז מיר טאקע א גן עדן, אבער איך בין זייער באזארגט אז איך האב נאכנישט זוכה געווען צו ענדיגן כל התורה כולה אפילו נאר איין מאל, איך ווייס וויפיל איך דארף דאנקען דעם אייבערשטן אז איך האב זוכה געווען מקורב צו ווערן צום הייליגן רבין, איך האב דאך אזויפיל פארברענגט די טייערע צייט מיט נארישקייטן, איך שעם זיך אפילו צו טראכטן פון דעם, און איך ווייס אז איך האב געבעטן דעם אייבערשטן צוויי יאר אין א צי יעדע נאכט, אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש, שבתי בבית ה' כל ימי חיי, איך זאל נישט דארפן זיך דרייען פאר פרנסה אין די שמוציגע גאסן, און דער אייבערשטער האט מיר געהאלפן אז איך קען זיצן און לערנען מיט די טייערע קינדער, אבער איך קום כמעט נישט אן צו רעדן צום אייבערשטן, אלעס איז נאר אפאר מינוט דא און דארט.

איך ווייס אז איך בין נישט גערעכט אז איך רעד זיך אפ, איך וואלט זיך געדארפט פרייען מיט יעדע ביסל גוטס וואס איך כאפ אריין, דער אייבערשטער זאל מיר העלפן איך זאל זיך קענען שטארקן אויף מיין יצר הרע, און זיך יא פרייען מיט וואס איך האב, און געדענקען וואס דער רבי זאגט, "וואס מען טוט איז גוט, אבי מען טוט נישט קיין שלעכטס".

יִשְׂרָח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ג' פרשת עקב, חמשה עשר באב, שנת תשפ"ג לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זיין א מלמד איז העכער פון יעדע סארט עבודה. לערנען תורה פאר זיך איז זייער גרויס, אבער מאכן אנדערע לערנען - איז נאך גרעסער, לערנען תורה מיט תלמידים, בפרט מיט תינוקות של בית רבן - דאס איז גרעסער

פון לערנען תורה פאר זיך.

נישטא קיין גרעסערע זאך ווי זיין א מלמד; די העכסטע זאך, די הייליגסטע זאך - איז זיין א מלמד פאר קינדער. לערנען מיט קינדער די הייליגע תורה, פלאנצן אין קינדער יראת שמים - איז די הייליגסטע זאך. די הייליגע חכמים זאגן (בבא בתרא ח:): אויפן פסוק (דניאל יב, ג): "ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד - אלו מלמדי תינוקות", איינער וואס לערנט תורה מיט אידישע קינדער איז צוגעגליכן צו די שטערנס פון די וועלט; מוהר"א ש זכרונו לברכה פלעגט דאס זייער שיין מסביר זיין, אז פינקט ווי מען קען נישט ציילן די שטערנס פון די וועלט, אזוי קען מען נישט ציילן וויפיל זכותים א מלמד האט, ווייל ער פלאנצט איין אין די קינדער תורה, יראת שמים און אמונה פשוטה אינעם אייבערשטן.

אויף וועם שטייט די וועלט? די וועלט שטייט אויף די תורה וואס קינדער לערנען, און דאס איז אין די זכות פון מלמדים. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת קטז:): "אין העולם מתקנים אלא בשביל הכל תינוקות של בית רבן", די וועלט שטייט נאר אויף די תורה פון קינדער.

אז דו וועסט לערנען יעדן טאג וואס דו האסט געלערנט אין די פריערדיגע טעג; ח"י פרקים משניות, גמרא, זוהר און תיקונים און זאגן א יום תהילים, שלחן ערוך מיט טור בית יוסף, און ענדיגן יעדע וואך מדרש רבה און מדרש תנחומא, ליקוטי מוהר"ן מיט די תפלה אויף די תורה, און אנדערע ספרי רבינו און מוהר"א ש, און פארשטייט זיך שנים מקרא ואחד תרגום ורש"י - דאס קומט נאכאלץ נישט צו צו זיין א מלמד. אזוי ווי די גמרא זאגט ווייטער (שבת, פס) רב פפא האט געפרעגט פון אב"י: "דידי ודידך מאי", וואס איז מיט אונזער תורה? די וועלט שטייט דען נאר אויף קינדערס תורה? האט אב"י געענטפערט: "אינו דומה הכל שיש בו חטא להכל שאין בו חטא", עס איז נישט קיין פארגלייך תורה פון קינדער וואס ווייסן נאכנישט פון עבירות, וואס זענען נאך זייער ריין.

איך בעט דיר זייער, עס זאל דיר נישט באנק טון אז די טאג גייט דיר אריבער מיטן זיין א מלמד און דו קומסט נישט אן צו לערנען אזויפיל זיינע שיעורים, ווייל מיר

רבי חייא בר אבא האט געזען רבי יהושע בן לוי גיין אין גאס נישט אנגעטון געהעריג, ער האט אויסגעקוקט זייער מאדנע, ער האט נישט אנגעהאט זיין הוט, ער האט זיך צוגעדעקט זיין קאפ מיט אן אינטערעסאנטע צונדעק, אזוי ווי איינער וואס זאגט זיך און האט נישט קיין צייט זיך אנצוטון געהעריג, און ער האט געטראגן זיין זון אין חדר. האט רבי חייא בר אבא אים געפרעגט: "וואס איז מיט דיר? פארן וואס גייסטו אזוי אין גאס, נישט געהעריג אנגעטון?" האט רבי יהושע בן לוי אים געענטפערט: "איך זאג זיך צו טראגן מיין קינד אין חדר, און אז דו וואונדערסט זיך וואס איז די זאגעניש? וועל איך דיר זאגן, עס שטייט (דברים ד, ט): 'והודעתם לבניך', און עס שטייט אין די קומענדיגע פסוק 'יום אשר עמדת לפני ה' אלקיך בחרב', וואס האבן די צוויי פסוקים פון לערנען תורה מיט קינדער - א שייכות - מיט די פסוק פון מתן תורה? נאר די תורה לערנט אונז, אז ווער עס לערנט תורה מיט זיין קינד איז דאס אזוי ווי ער לערנט תורה ביים בארג סיני", פירט אויס רבי יהושע בן לוי: "איך לייג אנוועק מיין הוט, מיין בעקיטשע, מיינע שיינע איד'שאפט, אבי צו לויפן אין חדר מיט מיין זון"; זעט מען פון דעם אז מען דארף אלעס לייגן אין דער זייט, אפילו די רוחניות - אבי צו זיין א געטרייער מלמד, לערנען מיט די קינדער תורה, אמונה ויראת שמים.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

א פתיכה ונתימה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת ראה, שנת תשפ"ג)

און נשמה, וואס זענען גרייט אויף מסירת נפש ממש, אוועקגעבן זייער גאנצע נשמה פאר די קינדער, ווייזן פאר די קינדער דאס שיינקייט און ליבשאפט פון די תורה וועג.

הער א מעשה וואס די גמרא דערציילט, די מעשה וועט פארענטפערן דיין בריוו. חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (קידושין ל).

בערת השם יתברך

ערשינען!

מיט גרויס פרייד ווילן מיר מעלדן אז עס איז שוין דא צו באקומען דעם הערליכן נייעם ספר ותחילת את הילדים

חלק א' אדוש

דער ספר ענטהאלט הערליכע שיעורים וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר די מומרים און מחנכים פון מוסדות היכל הקודש

א רייכע זאמלונג פון הערליכע שיעורים מיט ענות און חזקו, נסאייגט פאר עלטערן, ילדים און מחנכים. צו קענען זיין אונזערע קינדער אויף די ריכטיגע וועג

חלק א

אדוש

קחו ברכה אל תעז בתים

צו באקומען אין אמעריקע: 718-387-2691 קרן הדפסה היכל הקודש ברסלב

צו באקומען אין ארץ ישראל: 053-316-5893 ב"י אלע מפיצים אדער רוסט

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: chinuchgilyon@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיוזוק (פרויקט) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפּיס; און נאך

845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090

חיוזוק יומי אימעיל /chizikyomi@gmail.com/ טעלעפאן מעסידיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיוזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך

212-444-9191 / 845-351-0910

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080

בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370